

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' έβδομον μετρούντες χρόνον
'στην γήν έδρευόμεν των Παρθενώνων.

Χίλια κι' έννιακόσα κι' ένα
κι' όλο τὰ συνειθισμένα.

Είδοποιούμεν πάλιν με δίκαιον θυμόν
τούς μέσα και τούς έξω συνδρομητας ήμών
πώς ό «Ρωμής» συμβάσεις δέν έχει με κανένα,
κι' όσοι πληρόνουν σ' άλλους πληρόνουν 'στά χαμένα.

Κι' αν από 'μας δέν έχουν δελτίον πληρωμής
με την υπογραφήν μας, την συνδρομήν των χάνουν,
εθύβην για κανένα δέν έχομεν ήμεις,
και 'στών Κατῆ μονάχα παράπονα νά κάνουν.

Τετάρτη του Μαρτίου κι' εικοστή,
πανηγυρις της Λαύρας χωριστή.

Έπτακόσα και τριάντα,
τείχεσ, Γιάννη; τείχε πάντα.

'Ο Φασουλῆς με τόνον 'στους ίσκιους των προγόνων.

Σήμερα θα τραβήξετε τὰ μαλλοκίφαλά σας,
σήμερα πάλι θάβρετε μαζί μας τόν μελαζ σας.
Σήμερα τριζίμο σπαθίων και γαλονιών τρεχάλαις,
σήμερα πάλι πέφτουμε σαν δροσεραῖς ψυχάλαις
'σά μάμαρά σας τὰ λευκά
τὰ σάλια τὰ ρητορικά.

Σήμερα κι' ό κωφάλας πέρνει μιλιὰ στωμόλος
κι' όλοι για σῶς 'ευνῶμε,
σήμερα μέσ 'στους κόρφους σας δέν θέλω μήτε φύλλοσ,
φουστανελάδες, νῆμα.

Σήμερα τὸ μιλιόν σας κι' εκείνο τὸ ταπραζι
ταυτιά μας τὰ σπαράζει.
Σήμερα γίνεται δουλειὰ καμπόσων χασομέρηδων
ή παληοφουσταναλα,
και βάρδα 'μπρός ακούεται λουσατῶν καρποστέρηδων
με τὰ 'ψηλά καπέλα.

Σήμερα πάλι τὰ λιλιὰ καταλαμποκοπῶνε
κι' από μεγάλα κόλλυβα χρυσὸ σῶς κάνουν δίσκο,

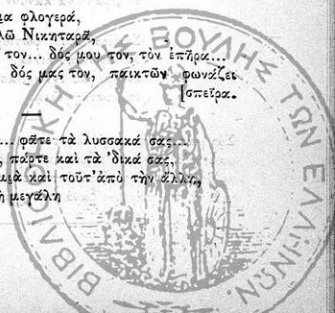
σήμερα 'στην Μητρόπολι με της καρότσαις πάνε
όσοι μαθαίνουν της κοιλιαῖς νά παίξουν Καραϊάκο.

Σήμερα Λαύρας τελετή, καιρός παροξισμού,
βρόντα και ξαναβρόντα,
και 'στό Χρηματιστήριο του πατριωτισμού
σπκόνονται τὰ φόντα.

Ξεπέφτουμε της Έθνικῆς και των Σιδηροδρόμων,
και κάθε παίκτης σήμερα 'στους ίσκιους σας εγγνώμων
ήριζων και μινώμενος πουλει 'στη Μπόρσα μέσα
Κολοκοτρώνη, Μπότσαρη, Μιαούλη, Παπα-Φλέσσα.

Πατριωτάκια ολογερά,
πάρτε, πουλώ Νικητορά,
πουλώ και Διάκο, πάρτε τον... δός μου τον, τον ήπῆρα...
πουλώ κι' 'Ανδρούτσο... δός μας τον, παικτών φωνάζει
[σπείρα.

Πάρτε προγόνους σήμερα... φάτε τὰ λυσσακά σας...
πάρτε τάρχατα τάρχατα, πάρτε και τὰ 'δικά σας,
και βάλτ' εκείν' από τῆ μιὰ και τούτ' από τῆν ἄλλη,
και με φωνή μεγάλη

τὴν Δύσιν προσκαλέσετε μὲ ῥόδα νὰ σιμῶσιν
νὰ 'δοῦμε ποιὰ θὰ πρωτοῖδῃ καὶ ποιὰ θὰ στεφανώσῃ.

Σήμερα χάνεται γιὰ σὰς κ' ὁ κόσμος τοῦ σιμοῦ
κ' ἄτις κοπιῶσιν τῆς φωτιᾶς μὲς 'στὴν ἔδων Ἐρμού.
Σήμερα κἀνον μερικὸ πῶς γιὰ τὸ γένος κλαῖνε,
σήμερα 'στους ἑγγόνους των γρηῃς γιαιγαῖδες λένε
πῶς μὴ φορὰ κ' ἕναν καιρὸ 'στὴς προστυχίαις τὰ χρόνια
ἵπολιμοῦσαν τὴν Τουρκιὰ κ' ἐπέσει καὶ μὴ χιόνια
φουσταναλῆδες ἀνθρώποι, Βλαχάθῆδες κ' Ἀνδρούστοι,
καὶ τὴν γιαιγὰ του κεινῶς
'ρωτᾷ καθένος ἑγγόνος:
«γιαιγὰ, κ' αὐτοὶ καμμιά φορὰ δὲν τόκοσαν παπούτσι;»

Σήμερ' ἀκούουν, πρόγονοι, τὰ σύγχρονα τὰ πλήθη
πῶς κ' ἄλλος πόλεμος παλῶς τοῦ νέου προηγήθη,
κ' ὁ μὴν παλῶς ἐβάσταξε μίαν ἑπτάδα χρόνων
κ' ὁ νέος ὁ καλλίτερος τρεῖς ἑβδομάδες μόνον.

Σήμερα στεφανώματα, τροπικῶν ἑβδομάς,
κ' ὅσα στεφάνια σήμερα περισσεύουν σ' ἡμᾶς
ἀπὸ τὸν νέο πόλεμο, τὰ πέρ' ἢ Ρωμηοσύνη
καὶ τὰ πετᾷ 'στους ἰσχυροὺς σὰς σὴν ἑλληνοσύνη.

Πάρτε καὶ σεῖς, προπάτορες, ἡμεῖς μ' αὐτὰ 'χρητάσαμε
καὶ νόκτα μ' ἐμὰς πλείωντας στεφάνους ἀποστάσαμε.
Σήμερα δὲν γλυτόνετε, παληροφουσταναλῆδες,
ποῦ δόξαεις λαχταροῦσατε κ' ἐλευθέραις Ἑλλάδες,
θέλετε καὶ δὲν θέλετε θὰ πάρτε στεφάνια
κ' ἀφήσετε παρακαλῶ τὴν ψωροπερηφάνεια.

Σήμερα δὲν γλυτόνετε... κ' ἐγὼ θὰ βγάλω λόγο
'στ' ἀγάλματά σας τὰ εσπᾶ,
κ' ἀπ' ὄλους θὰ ζητῶ λεπτὰ
νὰ γίνῃ μίγας ἀνδρείας καὶ σὸν Παλαιολόγο.

Καὶ γιὰ τὸν Κόδρο δώσατε, παλῶ μ' ἐμὰς Βασιλεῖα,
νὰ μακρῶσατε κ' αὐτὸν μὲ περιεφραλαῖα.
Σὰν γίνουσι καὶ γι' αὐτοὺς τοὺς δῆο προπάτορας ἀγάλματα,
τότε 'στὴς Λαύρας τὴν πομπὴν μὲ φαντασίας ἄλλατα
στεφάνια περισσώτερα κ' ἀκτινωτὰ θὰ κἀνω,
καὶ θ' ἀπαγγέλω, βρὲ παιδιὰ, θυὸ λόγους παραπάνω.

Κανεὶς δὲν ξέρει, πρόγονοι, τὸν Μάρτη τί παθαίνετε,
σήμερα πάλιν ἀπὸ μ' ἐμὰς τοὺς ἄλλους σὰς καθαίνετε,
καὶ ξαναλέν τῆς νικαῖς σας οἱ νέοι Τουρκομαχοὶ
καὶ τὰ σπαθιά δαγκάνουν...
φανταζόμασι τοὺς ἰσχυροὺς σὰς ἀν ἔχουν στομάχι
τὶ ξερὰτὸ θὰ κἀνουν.

Σήμερα τόσος φωτισμός,
λαβάρων ποικιλία,
καὶ μίγας ἑθνοεπισιμῶς
ἐπὶ παραγγελία.

Σὰν μᾶσα Ἀποκρητικὴ τὸν πέρνουν μὲ τὸ νοικί,
μαζὶ μ' αὐτὸν νοικιάζουσι καὶ μὴ παληροπαντιέραι,
κ' ὅστερα τὸν γυρίζουν 'στὴν πυριταποθήκη
γιὰ νὰ τὸν πάρουν ξανά τοῦ χρόνου τέτοια μέρα.

Ἐυδατήριον γοργῶν κ' ἐθνοεπισιμῶς ὀργῶν.

Ἐμπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη... μὰ γιὰ δέστε τί σκηνή!...
Ξανασφίγγει τὸ λακμὸ τοῦ τῆς κρημάλας τὸ σκονί,
καὶ τὸν πνίγει καὶ τὸν πνίγει... παλληκάρια, νάτο νάτο...

πάλι γίνουσι θηλιά,
καὶ τὰ ράσα του τ' ἀπλόουν γιὰ νὰ κρῦψουν ἀπὸ κάτω
κάθε βρώμικη δουλειά.

Ἐμπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη κλειφτὸν χορὸ νὰ σύρω....
τρεῖςων πάλαις καὶ σπαθιά,
καὶ κατὰχρῶσαις σπαλιέταις καθισμῶνικαις γύρω γύρω
παίζουσι τὴν κολοκοῦδιά.

Ἐμπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη... στέφεται τὸν γαρῶπο!...
ὁ παππᾶς ποῦ μ' ἐμὰς κυτᾶται κἀτὶ θέλει νὰ μ' ἐμὰς πῆ.
Μαρμαρινεὶ ρασσοφόροι, δοξασμῶνο τὸνομά σου...
πάλι βλέπω νὰ μὲ γνέφης καὶ μὲ λὲς κἀλθῶ σιμά σου.

Μὴ μὲ γνέφης, Πατριάρχη, μὴ μὲ λὲς τὸ γχιλ μπουρντά!...
Ξέρω ξέρω τί μὲ θέλεις καὶ δὲν ἔρχομαι κοντὰ.
"Ὅσο δὲ γι' αὐτὸ, πατέρα, δὲν μὲ λείπει νοῦς καὶ γνώσις,
ξέρω πῶς μὲ θέλεις μόνο
τὴν πεντάπλα νὰ μὲ δώσης,
ποῦ μὲ δίνεις κάθε χρόνο.

"Ὅπως πρόπερος καὶ πέρου δὲν θὰ μὲ ξαναγιαιῶσῃ...
ξέρω φράσκαλι πῶς θέλει τὸν Ρωμῶν ἢ νῆα πλάσις,
πλὴν ἐφέτος δὲν γλειοῦμαι μὲ τὰ πλᾶνα νεύματά σου...
εἰμπορεῖς νὰ μὲ μουντζώσης καὶ χωρὶς κἀλθῶ κοντὰ σου.

Ἐμπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη, τὸν παππᾶ μ' ἐμὰς τὸν Γρη-
μάρος ἑμπρός, Σταυρακετοί, [γῶρα,
γιὰ Κερναβᾶλο τὸν πέρνουν πολυμέγρη ὑπεροφόροι
καὶ τοῦ ῥίχουν κομριτί.

Ἐμπρός, παιδιὰ, 'στὸν Πατριάρχη μὲ στεφάνια' ποῦχουν
'οὔτο πολέμου τὸ καμίνι. [μεινε
Χρόνια πέρασαν, κ' ἀκόμη δὲν 'κουράσθη νὰ βλογᾷ
κάθε ψεύτη, κάθε κλέφτη, κάθε μῶρτη Ραμπαγᾶ.

Πᾶμε τώρα καὶ 'στὸν Ρήγα, τὸν μεγάλο πρωτομάρτη,
ποῦ μ' ἐμὰς ἔκανε μπουρσοῦ νὰ μυρίζωμε τὸν Μάρτη,
Ἀπὸ μπρός καὶ πίσω στρέφει
καὶ κυτᾶται τρικαντὰ...
βλέπω πῶς κ' αὐτὸς μ' ἐμὰς γνέφει
νὰ σιμῶσαμε κοντὰ.

Κᾶτὶ λείει... δὲν ἀκούτε; .. μὲς 'στὸ νέο ρεμπιλιῶ
τραγοῦδᾷ μαρμαρωμένους τὸ τραγοῦδι τὸ παλῶ.

Ἦ παιδιὰ μου τιμημένα,
ποῦ σκορπᾷ ἔδω κ' ἔκει,
καὶ τραβᾷται πεινασμένα
μῆσα 'στὴν Ἀμερική.

Ἦ παιδιὰ μου σὲς ἐν τίλει,
ποῦ σὰς λένε κόμη ἰλ φῶ,